

Balogh Miklós

2096. Üröm. Honvéd utca 8.

Tel/Fax: 06-26-334263

Balogh Miklós Úr részére!

Tisztelt Balogh Úr!

Az elmúlt időszakban több, általad publikált cikk jutott el hozzám, ezen kívül jó néhány felháborodott hang, melyek megkérdőjelezik jelenlegi a „kőfaragó szakmában” felvállalt tevékenységedet.

Hidd el, sokan örülnének, ha levelem elolvasása után a szükséges konzekvenciát levonnád.

Észrevételező kiegészítése a KŐ és GIPSZ ÉPÍTŐANYAG-IPARI SZAKFOLYÓIRAT 1998. Áprilisi számában általad leírtakhoz:

.. Nem jó dolog az, ha az vállalkozik kezelésre, aki kezelésre szorul, s az mutat utat, aki eltévedt, az beszél erkölcsös magatartásról, aki maga erkölcstelen, az beszél megváltóként, aki önző, s az uralkodási vágytól reszketve júdássá válik a kőfaragók szervezetében, amelytől oly sokat kapott, bocs harácsol.

BÍZOM BENNE, HOGY MEGÉRTETTED A FENTI ÉSZREVÉTELEMET, S VÉGRE MAGADRA ISMERSZ

ha nem, akkor olvasd végig a leírtakat!

Kő (érdek)védelem címmel számomra izgalmas témájú cikket olvashattam a minap, igaz másféléves késedelemmel, de aktualitása a mai napig érvényes! Nemcsak a mondanivaló izgalmas, hanem az írója is!

Főbb témák: -A díszítőkö ipar helyzete az építőiparon belül.
-A nem szakmai kereskedő réteg és kőimport
-Hatékony és igen erős érdekvédelmi szervezet létrehozása

Kellems témák, lehetne jó néhány, a szakmai fejlődést (etikai és műszaki) gátló és elősegítő eseményekről, feladatokról cikket írni. Azt hiszem, hajlanék is erre, de először a harmadik felvetés az, illetve annak néhány mondata az, amire reagálnom kell.

ÉRTED MIKLÓS! KELL! KELL!

És ezek az alábbiak:

„.... Ha pedig szakmai szempontok érvényesülnek a piacon, az kiszélesedik a tisztességesen dolgozó vállalkozások előtt. Míg mások előtt bezárulnak....”

„a mi területünk azonban még mindig szabad prédája a tisztességtelen piaci magatartásnak....”

Mind a kettő mondat tartalmával messzemenően egyetértek!

Csak ne Te írtad volna mindezeket (lehet, hogy valahonnan másoltad?), mert mindezek távol állnak tőled, tőled! Ha Te képviselni akarsz valakit, valakiket, s valamit, ahhoz hitelesnek kell lenned, de Te nem vagy az, a becsületedet már rég eljátszottad, mások előtt és énelőttem is!

Tudod a probléma az, hogy mindezt olyan ember mondja, aki ezen a területen nem nevezhető hiteles személynek! Te tényleg nem vagy az!

SÓT!

Esetünkben beigazolódik a mondás, a szerző bort iszik, és vizet prédikál. Balogh Miklós jól látja a szakmát érintő problémákat, melynek létrejöttében neki is nagy szerepe volt, és van! Hogy hogyan?

Miklós! Szerintem itt az ideje, mutassuk be, hogyan lettél az, aki vagy, s ahhoz hogy megismerjünk, ismerjük meg múltadat!

Írónk a Kőfaragó- és Épületszobrászipari Vállalatnál, annak egyik pesti köfeldolgozó telepén tesz-vesz, agilisan látszó primitív politikai tevékenység mögé bújlik, (sikeresen) miközben megpróbál jogi ismereteket szerezni az egyetem padjai között, (ez az istennek sem akart össze jönni, pedig nagyon sokszor próbálkozott vele), majd megéli a cég privatizációját,(?) melynek neve az átalakulást követően (PANNON RT?) RENESSZANSZ RT.- vé változik, s láthatja, (és tesz is annak érdekében!) hogy egy sikerekre ítélt cég hogy megy tönkre (vallom, hogy ritka egy lehetőséggel rendelkező vállalatról van szó: az ország legjelentősebb, díszítőkö fejtésére alkalmas bányáinak művelései hozzá tartoznak, lehetőségei nyílnak köfeldolgozó üzemeknek korszerűsítésére (hogy miért nem éltek vele?), és az egész

országra kiterjedő építésszerelési szakember gárdával rendelkeznek. Milyen háttérre van még szükség a sikerhez? Mi kellett, volna még ahhoz, hogy a magyar Építőipar legsikeresebb cége lehessen? Szóval itt dolgoztatott Balogh úr, aki ezzel párhuzamosan, létrehozta Bt-jét, s „megkezdi” anyacégéhez hasonló profilú tevékenységet folytató (ez szerinted etikus volt?) magánvállalkozásának felépítését. Mivel a vállalkozási részleg az irányítása alá kerül, lehetősége van a pénzes, jól fizető munkák megrendelőit átirányítania vállalkozásához, az ürömi TSZ-től bérelt telephelyére. (a kevésbé nyereséges, sőt eleve veszteséges munkákat pedig az anyacége nevében vállalja el.). Ez kitudódik, s a CÉG-től azonnal elbocsátják.

Így utólag, mi a véleményed a tettetéről, korrekt voltál, megbízható, szavahihető munkatárs? A mostani szakemberek példaképe?

Megkezdted tevékenységedet. Üzemi, műhelyben végezhető munkákat vállaltál. Kapcsolatba kerül Személyemmel, az OPUS-STONE Kőfaragó Vállalkozással. Múltadat nem firtattam, látásból ismertük egymást, akkor még nem ismerve illetve az általa elmondottakat meghallgatva s ez által félreismerve, segítséget, együttműködést ajánlottam a részedre, mely mindkettőnk részére szimpatikus és mindkettőnk részére nyereségesnek tűnő volt. Akkor.

(Tudod, hogy hányan, de hányan féltettek Tőled? Hányan féltettek Dudástól? Nem hallgattam rájuk, segítettelek, bíztam benned, bennetek!)

Emlékszel még, hogy miben állapodtunk meg? Most már tudom, hogy kissé feledékeny vagy, ezért tájékoztatlak, hogy az együttműködésünk lényege az alábbi volt:

Tekintettel arra, hogy évek óta komoly külföldi kőfaragó cégekkel voltam kapcsolatban, Görögországban, Olaszországban és Hollandiában, így lehetőségem volt számodra igen kedvező áron nyersanyagot (félkész és készterméket) importálnom, s a megállapodásunk szerint azt vállalkozásod feldolgozza, majd az értékesített köelemek és lapok nyereségét 50-50%-ban kettéosztjuk. (természetesen a te jogos járulékos költségeiddel csökkentve!)

Ez vonatkozott az általam importált, de az üzemedben tárolt és onnan forgalmazott késztermékekre is! Megbeszélésünk értelmében a külső váci úti telepemen tárolt márvány-mész-kő-gránit-quartzite anyagaim jó részét átszállítottam telephelyedre.

Szerinted mekkora összeget utaltál át a részemre a nyereségből? (tudom, kétszer a vendéged lehettem kávéra és szódára, igaz akkor a görög, illetve az olasz partnereim is ott voltak!)

Mivel mint kőfaragó vállalkozó jelentős referencia munkával rendelkeztem, (egységárak és minőség) így az Épszer piacon is jók voltak az esélyeink. Sőt! Együttműködésünket az sem zavarta (én ajánlottam neked), hogy Épszer munkálatok vállalásával növeljed bevételéd, melyhez természetesen nekem már semmi közöm.

Érdekes, hogy abban, időszakban a piacon nem volt mocskolódás, áskálódás, a legnagyobb céggel, a RENESSZANSZ Rt-vel és minden munkatársával, de más vállalkozásokkal, vállalkozókkal is korrekt volt a szakmai és emberi kapcsolat, gyakran kisegítettük egymást munkával... Jókat tudtunk beszélgetni, s a szakemberek között, (vezetők és alkalmazottaik) szinte baráti volt az emberi kapcsolat, nem voltunk féltékenyek egymásra. Szép volt, Szép korszak volt, sokan visszasírjuk, remélem, hogy hamarosan tenni is fogunk érte!

És ez a szakmai korrekt együttműködés kezdett szétesni! Sikk lett a másikat félrevezetni, mosolyogva becsapni, hazudni, beletaposni, belerúgni. S bizony ennek élharcosa lettél!

Balogh úr! Nézz tükörbe, s gondolkodj el, hogy a RENESSZANSZ volt vezetőivel, alvállalkozóiddal, társvállalkozóiddal és velem szemben is miért tetted mindezt? Te akarsz a legnagyobb, legokosabb lenni? De legalább ne hangoztatnád, s lennél szerényebb! De akkor sem sikerülhet, így meg pláne nem!

És az építőiparban megkezdődött a korrupció folyamata! Elmondanád nekünk, hogy szerinted ez hogyan működik? S hogyan képzeld el a rendtevést? Ki tudnál lépni a cipőből? Tudnál új cipőbe, új ruhába lépni? Hidd el, a mi szemünkben ezzel nem leszel több! Hidd el, hogy mi ismerünk téged!

De térjünk vissza kettőnk kapcsolatára! Emlékszel Miklós? Kimentünk Görögországba, összehoztalak a partneremmel, akik bemutatták a bányáikat, üzemeiket, lehetőségem volt a helyszínen kiválasztani a neked tetsző anyagokat, és megállapodnunk az árak vonatkozásában is!

Szárnyaltál, látva a lehetőségeinket, be is hoztunk jó néhány camion görög anyagot. Kifizettem a vámmal kapcsolatos költségeket (vám és járulékaik, camion, valamint az egész bonyolító P&S Kft közvetlen költségeit), de Te neked valahogy nem akaródtál fizetni, pedig az anyagot eladtad, beépítetted! Igaz, tény és való, hogy azért előfordult, hogy fizettél, miután már nagyon rád szálltam!

Az olasz ISGRA cég kelet-európai menedzsere Magyarországra jött, meglátogatta az üzemedet, noha valami miatt nem voltál a számára szimpatikus (a nagyképűséged nem tetszett, ahogy a feleséged banki kapcsolataival kérkedtél), de fantáziát látott az együttműködésünkben, s mivel soha semmi problémája nem volt velem, így vele is megállapodtunk, s berendeltünk néhány camion gránitot.

Kifizettem a vámmal kapcsolatos költségeket, de neked valahogy nem akaródzott fizetni, pedig az anyag elfogyott a telepedről, sőt az én anyagom is elkezdett csökkenni! (hogy hova, a bizonylataid pontos címekkel nálam vannak! Ekkor már tudtam, éreztem, hogy korábban miért figyelmeztettek, szóltak régi kollégáid, hogy ne legyek már annyira vak, és naiv!

Még szerencse, hogy a problémáimat nem csak szóban, hanem levelezés útján is próbáltam rendezni, megbeszélni. És elkezdtünk levelezni, én sérelmeztem, hogy saját költségem terhére kifizettem a kőanyagok ellenértékét is (kínos lett volna, ha rád mutogatok, ha azt mondtam volna, hogy még Te sem fizettél nekem), de Te csak kábítottál, türelmemet kérted, és volt is türelmem, jó pár évig, amire rá nem jöttem, hogy mekkora BALEK vagyok, hisz Te nem is akarsz fizetni. Felszólítottalak, perrel fenyegettelek, s Te még az ügyvédem felé is képes voltál rezzenéstelenül valótlán adatokat közölve nyilatkozni, fizetési határidőben megállapodni, majd a leírt megállapodásaidat, ígéreteidet be nem tartva újra és újra ígéretetni! Most már tudom, hogy folyékonyan hazudtál! Nekem is, más partnereidnek is!

Ekkor már, 1995 évben a nettó tartozásod 10.609.282.-Ft!

Bocsánat nem Te tartoztál, hanem (idézem 1997. Június 20-i leveledet):... **Neked nem én Balogh Miklós tartozom, hanem a Klasszikus Kft!....**

Ez tényleg így van, de ha jól tudom, a nevezett Kft-nek Te voltál az egyszemélyi tulajdonosa, ügyvezetője, !

Időközben a működésképtelen Klasszikus Kft ügyvezetője hogy-hogy nem fillérékért tulajdonosa lett a RENESSZANSZ Rt-nek! **Vajon egy eladósodott, pénztelen, másoknak jelentős összegekkel tartozó ember milyen banki kapcsolatokkal rendelkezik ahhoz, hogy a kőfaragó szakterületen az ámokfutását megkezdhesse?**

Közben -mint utólag kiderült, hogy pechedre- összeálltál Laki Péterrel, aki jól látta a kőszakmában rejlő lehetőségeket, a hatalmas pénzt, aki még nálad is nagyobb gigomániában szenved, s hangoztattátok nyíltan, hogy lesöpritek a piacról a RENESSZANSZ Rt-t, az OPUS-t, s minden kőfaragó vállalkozót, ti fogtok diktálni, s mi meg kiszolgálunk benneteket!

Ez nektek nem sikerült!

A megvesztegetéseitekkel majdnem sikerült, de a szakma szerencséjére Ti egymást is le akartátok győzni, s ebből a harcból Laki került ki győztesen, felvásárolta cégedet! Rá igaz a kettes pont! Ő kőfaragó piacon az egyik (a másik személy Dudás Mihály, aki veled ellentétben igen rámenős, manager típusú emberke!)) aki szintén hozzá nem értő „szakember” s aki nem is tudott megfelelő szakembereket magához csábítani(sem fizikai szakmunkást, sem műszaki termelésirányítót), pedig fantasztikus munkákat nyertek meg (jobban fogalmazva, megvásároltak), ami után őket is megkérdezhetem: szakma nélküli múlttal, tapasztalatlanul, hogy volt bátorságuk a piacra betörni?

Közben hatalmas hitelekkel vettél fel a feleséged segítségével, aki egy Francia Bank reprezentánsa, s mind a mai napig segíti vállalkozásodat! Mondd Miklós, mekkora a vissza nem fizetett tartozásaid vannak a vállalkozásaid után?

Ha jól tudom, a Bt-d is felszámolásra került, a KLASSZIKUS Kft-del szemben több megrendelőd indított felszámolást, mely folyamatban van!

Milyen érzés ilyen múlttal megjátszani, eljátszani a korrekt, becsületes, a szakma hiteléért harcoló, illetve azt csak hangoztató úri embert! A vállalkozót? Megmondom őszintén, ezek után nem vagy több a szememben, mint egy gátlástalan kókler!

Be kell, hogy valljam, kalapot emelek előtted, ahogy átadtad a cégedet Lakinak, miközben OPUS felé fennálló tartozásodat könyvelésileg elfelejtetted átadni Neki! Látod ehhez bátorság kellett, s igen vastag bőr!

Miklós! Milyen érzés hazugságban élni, hazudni mindenkinek, és tudni azt, hogy a partnereid is tudnak minden sunyi tetteidről, Hogy tudsz Te ilyenkor lelkiismeret furdalás nélkül mosolyogva beszélgetni velük?

Tudjuk, hisz úton-útfélen hangoztatod, hogy feleséged banki segítségével sikerült harmad vagy negyedmagaddal megvenned a RENESSZANSZ Rt-t, (miután a kő-szakmaitudásban, és emberileg is magasan feletted lévő szakembereket onnan elűzve ők nem adták fel, s létrehozták az ÉPKŐ KFT-T, és keserves munkával, de jelentőset alkotva Ők megint ott vannak a spiccen s jelenleg ismét ők a mag, ma a piac szakmailag legmeggyőzőbb társasága!),.

Szóval miután ismét cégtulajdonos vagy, milyen érzés elviselni, hogy ők is élnek, s zavarják életteredet? És amikor a piacon találkoztok, Te hogy érzed magad? Tényleg nem szégyenled azt, amit Velük és velem tettél?

Hidd el, még nem vagyok padlón, lehet, hogy ezzel elkeserítetek, de nem tőled kaptam a legnagyobb rúgásokat, vannak nálad is gátlástalanabb „szakértők” is a piacon!

Figyelj rájuk! Van még mit tanulnod tőlük!

Remélem, hogy nem sokáig, s bízom abban, amit leírtál! Vagyis:

...várhatóan az elkövetkező időszakban végre ismét a szakmai szempontok fognak érvényesülni, és a tisztességgel dolgozók hamarosan ismét főszerepet vállalhatnak a kőfaragó szakma elismertetésében, és

fejlesztésében? Bízom benne, hogy őket nem az irigység, hanem a korrekt, üzleti kapcsolatok, kialakítása fogja irányítani

Még valami! Amennyiben nem értesz egyet az elmondottakkal, szívesen vállalok egy beszélgetést veled, de nem négy szemközt! A kőfaragó szakmát képviselők előtt, szeretném, ha istenigazából megismernének, megismertethetnélek. S hidd el, ha már ennyire reklámozod magad, ennyire próbálsz eladni magad, nekik meg joguk van megismerni Téged.

Szeretném kinyitni a szemüket, nehogy úgy járjanak, mint én!

Mostanra ennyit, de folytatni fogom, mert rajtad kívül vannak még néhányan a kőszakmában kontárokodók, és az építőipari szakmát besározók, akiket be kell, hogy mutassak mindenkinek.

Amíg nem késő! Amíg valóban gögösen, nagyképpen ránk nem fogtok telepedni, mielőtt még a látszat érdekvédelmi szerepet megkapná (d) tok, s mielőtt a maffiózó viselkedések meghatározóvá nem válik!

Én bízom az etikában, sokan vagyunk ilyenek, nincs szükségünk rátok!

Tudod, én ezt most föl vállalom!

És bármennyire nem tetszik, szívesen pisilek veletek szemben. A SZAKMÁÉRT! A kőiparban dolgozókért, az ő erkölcsi tartásukért

S elsősorban azért!

Ne feledd, bármennyire is kerülsz, fogunk még találkozni az életben.

Budapest, 1999. május 1. (A te dicső ünneped napján)

Kovács István